

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2018 η Wenger SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 23 Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση T-869/16, Wenger κατά EUIPO

(Υπόθεση C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Wenger SA (εκπρόσωπος: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Swissgear Sàrl

Με διάταξη της 5ης Ιουλίου 2018 το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) έκρινε ότι παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 24 Απριλίου 2018 — KrakVet Marek Batko sp. k. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-276/18)

(2018/C 311/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: KrakVet Marek Batko sp. k.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθούν οι στόχοι της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (οδηγία ΦΠΑ), και δη οι απαιτήσεις περί αποφυγής των συγκρούσεων αρμοδιότητας μεταξύ κρατών μελών και της διπλής φορολογίας, οι οποίες αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 17 και 62, και ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου⁽²⁾, και δη οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 7 και 8 και τα άρθρα 28 έως 30, υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε πρακτική φορολογικής αρχής κράτους μέλους η οποία, προσδίδοντας σε μια συναλλαγή νομικό χαρακτηρισμό που διαφέρει τόσο από τη νομική ερμηνεία στην οποία προέβη η φορολογική αρχή ενός άλλου κράτους μέλους για την ίδια συναλλαγή και τα ίδια πραγματικά περιστατικά όσο και από την απάντηση που έδωσε η τελευταία επί αιτήσεως διατυπώσεως δεσμευτικής γνώμης επί τη βάση της ανωτέρω ερμηνείας, καθώς και από το επιβεβαιωτικό συμπέρασμα αμφοτέρων στο οποίο κατέληξε η εν λόγω αρχή κατά τον φορολογικό έλεγχο που διενήργησε, οδηγεί σε διπλή φορολογία του υποκειμένου σε φόρο;
- 2) Σε περίπτωση που από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα προκύψει ότι μια τέτοια πρακτική δεν αντιτίθεται στο κοινοτικό δίκαιο, μπορεί η φορολογική αρχή ενός κράτους μέλους, λαμβάνοντας υπόψη την οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να καθορίσει μονομερώς τη φορολογική υποχρέωση, χωρίς να λάβει υπόψη ότι η φορολογική αρχή του άλλου κράτους μέλους έχει ήδη βεβαιώσει επανειλημμένως, αρχικά κατόπιν αιτήσεως του υποκειμένου σε φόρο και εν συνεχεία με τις αποφάσεις που εξέδωσε κατόπιν ελέγχου, τη νομιμότητα των πράξεων του υποκειμένου σε φόρο;

Η πρέπει οι φορολογικές αρχές και των δύο κρατών μελών να συνεργαστούν και να καταλήξουν σε συμφωνία, βάσει της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας και της αποφυγής της διπλής φορολογίας, ούτως ώστε ο υποκείμενος σε φόρο να υποχρεούται σε καταβολή [ΦΠΑ] μόνο σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη;

- 3) Σε περίπτωση που από την απάντηση στο δεύτερο ερώτημα προκύψει ότι η φορολογική αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να τροποποιήσει μονομερώς τον φορολογικό χαρακτηρισμό, πρέπει οι διατάξεις της [οδηγίας ΦΠΑ] να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η φορολογική αρχή ενός δεύτερου κράτους μέλους υποχρεούται να επιστρέψει στον υπόχρεο σε καταβολή ΦΠΑ το ποσό του φόρου που η ίδια του επέβαλε με απάντηση επί αιτήσεως διατυπώσεως δεσμευτικής γνώμης και το οποίο κατέβαλε, για προγενέστερη φορολογική περίοδο, κατόπιν ελέγχου, προκειμένου να διασφαλιστεί με τον τρόπο αυτόν τόσο η αποφυγή της διπλής φορολογίας όσο και η τήρηση της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας;
- 4) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η έκφραση που περιλαμβάνεται στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 1 του άρθρου 33 της οδηγίας για την εναρμόνιση του ΦΠΑ, σύμφωνα με την οποία η μεταφορά πραγματοποιείται «από τον προμηθευτή ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του»; Περιλαμβάνει η έκφραση αυτή την περίπτωση στην οποία ο υποκείμενος σε φόρο παρέχει ως πωλητής, μέσω διαδικτυακής πλατφόρμας αγορών, τη δυνατότητα να συνάψει ο αγοραστής σύμβαση με εταιρία εφοδιασμού και διακινήσεως προϊόντων με την οποία ο εν λόγω αγοραστής συνεργάζεται για τη διενέργεια άλλων συναλλαγών πλην της πώλησεως, όταν ο αγοραστής μπορεί επίσης να επιλέξει ελεύθερα άλλον μεταφορέα διαφορετικό από τον προτεινόμενο και η σύμβαση μεταφοράς συνάπτεται μεταξύ αγοραστή και μεταφορέα, χωρίς παρέμβαση του πωλητή;

Έχει σημασία για την ερμηνεία –λαμβανομένης ιδίως υπόψη της αρχής της ασφάλειας δικαίου– ότι έως το 2021 τα κράτη μέλη πρέπει να τροποποιήσουν τη ρύθμιση μέσω της οποίας έχει μεταφερθεί η ως άνω διάταξη της [οδηγίας περί ΦΠΑ], ούτως ώστε το άρθρο 33, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας να εφαρμόζεται επίσης και στην περίπτωση της έμμεσης συνεργασίας κατά την επιλογή του μεταφορέα;

- 5) Πρέπει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα η [οδηγία περί ΦΠΑ], να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα πραγματικά περιστατικά που θα αναφερθούν εν συνεχεία, έχουν, στο σύνολό τους ή χωριστά, σημασία για την εξέταση του εάν ο υποκείμενος σε φόρο έχει διαμορφώσει, μεταξύ των ανεξάρτητων εταιριών που πραγματοποιούν την παράδοση, την αποστολή ή τη μεταφορά αγαθών, έννομες σχέσεις, προκειμένου να καταστρατηγήσει το άρθρο 33 της [οδηγίας περί ΦΠΑ] και να ασκήσει καταχρηστικά τα δικαιώματά του εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι στο άλλο κράτος μέλος ο συντελεστής ΦΠΑ είναι χαμηλότερος:

5.1) το ότι η εταιρία εφοδιασμού και διακινήσεως προϊόντων που πραγματοποιεί τη μεταφορά συνδέεται με τον υποκείμενο σε φόρο και παρέχει σε αυτόν άλλες υπηρεσίες, ανεξάρτητες από τη μεταφορά;

- 5.2) ταυτόχρονα, ότι ο πελάτης έχει ανά πάσα στιγμή τη δυνατότητα να αλλάξει την επιλογή που του πρότεινε ο υποκείμενος σε φόρο, ήτοι την ανάθεση της μεταφοράς στην εταιρία εφοδιασμού και διακινήσεως προϊόντων με την οποία διατηρεί συμβατικό δεσμό, έχοντας τη δυνατότητα να αναθέσει τη μεταφορά σε άλλο μεταφορέα ή να παραλάβει ο ίδιος προσωπικά τα εμπορεύματα;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2010, L 268, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Μαΐου 2018 — Tesco-Global Áruházak Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-323/18)

(2018/C 311/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι συμβατή προς τις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ οι οποίες κατοχυρώνουν τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων (άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 26 ΣΛΕΕ), της ελευθερίας εγκαταστάσεως (άρθρο 49 ΣΛΕΕ), της ίσης μεταχειρίσεως (άρθρο 54 ΣΛΕΕ), της ισότητας των συμμετοχών στο κεφάλαιο των εταιριών κατά την έννοια του άρθρου 54 ΣΛΕΕ (άρθρο 55 ΣΛΕΕ), της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (άρθρο 56 ΣΛΕΕ), της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων (άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ) και της ίσης φορολογικής μεταχειρίσεως των επιχειρήσεων (άρθρο 110 ΣΛΕΕ), η υποχρέωση των αλλοδαπών φορολογουμένων, οι οποίοι εκμεταλλεύονται πλείονα εμπορικά καταστήματα μέσω μίας και μόνον εμπορικής εταιρίας και οι οποίοι ασκούν τη δραστηριότητα λιανικού εμπορίου σε εμπορικά καταστήματα, να καταβάλλουν ουσιαστικά τον ειδικό φόρο ο οποίος αντιστοιχεί στο υψηλότερο κλιμάκιο ενός έντονα προοδευτικού φορολογικού συντελεστή, ενώ αντίθετα οι ημεδαποί φορολογούμενοι οι οποίοι αναπτύσσουν δραστηριότητα στο πλαίσιο συμβάσεων δικαιοχρήσεως υπό ενιαίο διακριτικό γνώρισμα –μέσω εμπορικών καταστημάτων τα οποία εν γένει αποτελούν ανεξάρτητες εμπορικές εταιρίες– στην πραγματικότητα είτε εμπίπτουν στο απαλλασσόμενο κλιμάκιο είτε εφαρμόζεται σε αυτούς κάποιος από τους χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές του κλιμακίου αυτού, με αποτέλεσμα η αναλογία μεταξύ του καταβαλλόμενου φόρου από τις αλλοδαπές εταιρίες και των συνολικών φορολογικών εσόδων που προέρχονται από τον ειδικό φόρο να είναι ουσιαστικά υψηλότερη από ό,τι στην περίπτωση των ημεδαπών φορολογουμένων;
- 2) Είναι συμβατή προς τις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ οι οποίες κατοχυρώνουν την αρχή της απαγορεύσεως των κρατικών ενισχύσεων (άρθρο 107 ΣΛΕΕ, παράγραφος 1) η υποχρέωση των αλλοδαπών φορολογουμένων, οι οποίοι εκμεταλλεύονται πλείονα εμπορικά καταστήματα μέσω μίας και μόνον εμπορικής εταιρίας και οι οποίοι ασκούν δραστηριότητα λιανικού εμπορίου σε εμπορικά καταστήματα, να καταβάλλουν ουσιαστικά τον ειδικό φόρο που αντιστοιχεί στο υψηλότερο κλιμάκιο ενός έντονα προοδευτικού φορολογικού συντελεστή, ενώ αντίθετα οι ημεδαποί φορολογούμενοι οι οποίοι είναι άμεσοι ανταγωνιστές αυτών και αναπτύσσουν δραστηριότητα στο πλαίσιο συμβάσεων δικαιοχρήσεως υπό ενιαίο διακριτικό γνώρισμα –μέσω εμπορικών καταστημάτων τα οποία γενικά αποτελούν ανεξάρτητες εμπορικές εταιρίες– στην πραγματικότητα είτε εμπίπτουν στο απαλλασσόμενο κλιμάκιο είτε εφαρμόζεται σε αυτούς κάποιος από τους χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές του κλιμακίου αυτού, με αποτέλεσμα η αναλογία μεταξύ του καταβαλλόμενου φόρου από τις αλλοδαπές εταιρίες και των συνολικών φορολογικών εσόδων που προέρχονται από τον ειδικό φόρο να είναι ουσιαστικά υψηλότερη από ό,τι στην περίπτωση των ημεδαπών φορολογουμένων;